

LÆR DEG Å TAKLE EN HELT VANLIG DAG PÅ VIDEREGÅENDE...

□

I dag har du geo i først time. Du har ikke våkna ennå og lærern driver på med sitt... - Dere husker sikkert hva vi snakket om sist onsdag...? spør hun ut over klassen. Og du som ikke husker at det er onsdag en gang. Hvordan kan du huske hva som skjedde for en hel uka sia? Antakelig satt du og sov da også. Hvem kan huske en bestemt time for en hel uke sia, en time som bare er femogførti minutter og som blir forkorta hver dag med folk som kommer for seint, med folk som forstyrrer, med beskjeder som skal gis, med en diskusjon mellom Terje og lærern om karaktern på forrige prøve, med beskjeder over høytaleranlegget, med ei flaske som blir knust fordi den faller ned fra vindusposten, med tusen små avbrytelser, venninnesnakk, helgeprat og avtalte fester? Hvem kan huske femten effektive geominutter for en uke sia? - Flittige Lise kan og rekker hånda i været. Flittige Lise er en snik.

Neste time er det to timer tysk. Du må skifte klasserom opp i tredje etasje. Du har dårlig tid. Fikk akkurat tid til en halv røyk. Der oppe venter ei ny gruppe deg. Elever du ikke har sett sia forrige fredag. Og de har heller ikke hørt om overfallet på East-point. Tysklærern hysjer. Hun er streng. Hun snakker om prøven til fredag. Hun snakker lenge om prøven til fredag. Hele tyskprøven hennes høres ut som en eneste lang dommedagspreken. Fru Schønning er mørk i øya av årelange trusler og dønn likegyldige elever. Tysk er døden. Tavla er full av ord og bøyninger, av regler og unntak og unntak fra reglene, av paragrafer og deklinasjoner, konjunktiv og passiv og fanden og hans oldemor...

Snakker de sånn? streifer en tanke deg. Er tyskeren sånn? Tenker de på unntaka når de ligger i senga med kjæresten sin og skal si noe pent som de ikke riktig veit hvordan de skal få sagt...? Eller har de alle unntaka oppe i huene sine, fra fødselen av liksom?

Neste time er det rettslære og nytt klasserom. Luften er tung og mannen der foran har ennå ikke presentert seg for klassen enda det er langt uti oktober... Hva heter'n? Og hva heter vi? Han surrer med navna, har ei liste fra den andre gruppa... Vel. Det er hans problem...

Fikk ikke skikkelig kontakt med Eyvind i tysken, han var så rar i dag, sitter og tenker på det hele rettslæretimen. Det ringer ut til midttimen. Endelig. En hel time med venner. Herlig. Men dagen er bare halvkjørt...

To timer norsk. I dag er det spynorsk. Vi kan ikke ignorere nynorsken, sier lærer Pedersen. Det er livsfarlig. Da blir du en evig russ med nynorsken hengende over deg som et damoklessverd resten av livet. Han forteller en historie fra virkeligheten om en elev som blei gående på skolen til han var firogførr fordi han ikke greide nynorsken. Alle ler. Pedersen er morsom. Han liker å snakke. Og hvis vi ikke avbryter, går tida. Tida går. Pedersen er flink. Han elsker å prate. Men i dag har han visst bestemt seg for at *vi* skal jobbe. Har'e klikka for'n?

Helleviks ordliste ligger der. Slå opp! sier Pedersen. Og vi slår opp. Nynorsk, det er å slå opp. Å bryte regla i nynorsk, det er som å bedrive pedofili på kateteret mens hele klassen sitter og ser på... Vassauget til Yngvar Aasen, det slipper du aldri unna...

Nytt klasserom og to nye timer. Dette rommet har ikke vært vaska på fire uker. Det knaser i gølv. Gardinene henger halvveis nede som på de fleste romma på skolen, hyllene er fulle av flasker, papir og søppel og sola blender halve klassen. Dette er virkelig trivelige greier... Nå er det samfunnskunnskap. Tung og dyptpløyende samfunnskunnskap. Grensa er nådd for hva du greier. Du legger hue på pulten, lærern snakker, snakker, viser en liten video, det er halvmørkt i rommet, det blir helt mørkt, mørkt og behagelig og du svever, svever. Beina dovner bort. Er'e dine bein som stikker fram foran pulten din...? I morra er det en ny dag på skolen. Men først må du hjem. Først må du våkne og stavre deg ut av klasserommet. Bussen venter. Bussen venter ikke...